

De 8 Procent Benadering: Een Grote Stijging (“Big Bang”) in Middelen en Capaciteit voor Europa’s Economie en Defensie

By **Ismail Abdi, Andrea Dugo, Fredrik Erixon** and **Lauri Tähminen**

EXECUTIVE SUMMARY

Europa is een regio geworden met weinig economische prestaties en militaire zwakheid. Het aandeel van Europa in de wereldeconomie krimpt snel, en de regio worstelt om gelijke tred te houden met economieën aan de moderne technologische grens. Landen in de Europese Unie praten al tientallen jaren over het belang van het verhogen van de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling (R&D) en het creëren van meer ruimte voor een ondernemende bedrijfssector die floreert dankzij innovatie. De resultaten zijn echter mager. De uitgaven voor R&D als percentage van het BBP zijn grotendeels gestagneerd en de afgelopen jaren zijn de bedrijfsinvesteringen en buitenlandse directe investeringen (FDI) gedaald. De percentages van nieuwe bedrijfsvorming en groei zijn mager, deels vanwege overregulering. De productiviteitsgroei heeft zijn decennialange pad van vertraging voortgezet, en de EU loopt steeds meer achter op internationale leiders.

Gelukkig begint Europa te ontwaken uit zijn strategische slaap. Defensie-uitgaven groeien nu sneller dan in voorgaande decennia – en sommige landen, zoals Polen, worden serieuze mogelijkheden. Maar toch blijft de militaire capaciteit van de regio nog slecht. Europa moet zijn conventionele capaciteiten herbouwen in een tijd waarin defensiemodernisering aanzienlijke middelen en focus vereist. Rusland mag dan vastzitten in zijn oorlog tegen Oekraïne, maar het bouwt zijn capaciteiten snel weer op en wordt steeds meer geholpen door partnerschappen met andere landen die willen afbreken wat er nog over is van een liberale wereldorde. Veel Europese NAVO-leden halen nu de 2-procent uitgavendoelstelling, maar ze moeten veel meer uitgeven om voldoende capaciteiten te verkrijgen, en om zichzelf en hun belangen te verdedigen.

Europa bevindt zich op een gevaarlijk strategisch moment en zijn leiders moeten nu gedurfde actie ondernemen. De EU heeft een Big Bang nodig in zijn verdeling van middelen voor R&D en militaire capaciteit. De totale uitgave van Europa aan R&D is veel minder dan die van vergelijkbare regio's, en ondermijnt de lange-termijn ontwikkelingskracht van de economie. Na decennia van te weinig investering, moet Europa ook zijn militaire uitgave enorm verhogen om de capaciteit te verwerven en zichzelf (en de wereldorde waarvan het profiteert) te verdedigen. Om beide redenen moet de EU over-corrigeren. De EU moest ook zijn mentaliteit van incrementele besteding verwijderen, waarbij ze te weinig en te laat aanbiedt uit angst voor

overcommitment en overbesteding. Dit soort visie vinden wij zelfvernietigend. Om uitkomsten te vormen heeft Europa een Big Bang nodig.

Hoeveel moet Europa uitgeven aan R&D en defensie? Er is geen juist antwoord op deze vraag. Het is echter gemakkelijker om onjuiste antwoorden te identificeren: het is simpelweg ontoereikend om R&D-uitgaven te plaatsen op het niveau van 3 procent van het BBP (een doelstelling die paste bij de economie in de jaren negentig), en evenmin militaire uitgaven op hetzelfde niveau, laat staan de oude NAVO-doelstelling van 2 procent van het BBP in vreedestijd. Een basisformule is dat R&D-uitgaven op een niveau moeten zijn die de regio kunnen positioneren aan de wereldwijde grens van kennis en technologische verandering. Naast voldoende publieke middelen vraagt dit ook om een private sector die het profiel heeft om te leiden op belangrijke gebieden van technologische ontwikkeling. Op militair gebied moeten overheden uitgeven wat er nodig is om hun grondgebied te verdedigen en bondgenoten te helpen, en om te voorkomen dat een dergelijke behoefte ontstaat: om vijanden en agressors af te schrikken van vijandig en opportunistisch gedrag. Europa is nog ver verwijderd van het aangaan van deze uitdaging: het wijst niet alleen onvoldoende middelen toe, maar zelfs als het de juiste beleidsmaatregelen nastreeft, blijft het vastzitten in een mentaliteit van incrementele verandering. Met zo'n tempo zullen de problemen die de EU probeert op te lossen, nog steeds groter worden.

Daarom noemen we onze Big Bang "de Acht Procent Aanpak": Europa's collectieve middelen voor R&D en defensie zouden nu 8 procent van het BBP moeten bedragen. Een redelijke toewijzing van middelen zou nu het equivalent moeten zijn van 4 procent van het BBP voor R&D en defensie. In nominale termen is dit gelijk aan 720 miljard EUR voor R&D en 720 miljard EUR voor defensie. Dit kan worden vergeleken met de werkelijke uitgaven vandaag (met gegevens voor 2023), die 405 miljard EUR aan R&D en 340 miljard EUR aan defensie bedragen. Om de 8 procent Big Bang te bereiken, moeten EU-landen hun uitgaven met 695 miljard EUR verhogen. Een extra 315 miljard voor R&D en een extra 380 miljard voor defensie.

De capaciteit moet opgebouwd worden zodat Europa kan regionale resultaten vormgeven gaan en ook bijdragen aan wereldwijde resultaten. Nieuwe middelen openen mogelijkheden voor nieuwe acties, maar ze moeten ook worden gecombineerd met veel andere initiatieven om hun doelstellingen te bereiken. Dergelijke beleidsmaatregelen omvatten het verbeteren van het concurrentievermogen van de EU-defensie-industrie en het afschaffen van het oude nationale kampioensmodel dat heeft geresulteerd in een EU-defensiesector die gefragmenteerd is en bestaat uit kleine en ineffectieve bedrijven. Bovendien, met een slagveld dat steeds meer afhankelijk is op moderne datawetenschap en civiele technologie, moet Brussel en andere EU-hoofdsteden de omgeving voor innovatie en technologische experimenten radicaal verbeteren.

Maar aangezien de uitdaging voor de liberale wereldorde waarvan Europa heeft geprofiteerd, moet het de verleidingen weerstaan van een 'Fort Europa'-mentaliteit die middelen alleen toewijst aan zijn eigen verdediging of, erger nog, aan die van zijn individuele lidstaten. Het opbouwen van sterkere allianties en partnerschappen met andere landen en regio's is van fundamenteel belang. Dit omvat de bevinding van een nieuwe balans tussen concurrentie en samenwerking met de Verenigde Staten op verschillende gebieden. Het beheren van trans-Atlantische relaties in dit nieuwe tijdperk is echter niet genoeg. Een nieuwe internationale strategie moet het verdiepen van relaties met andere delen van de wereld omvatten, met name de Indo-Pacifische regio.